

[Udenrigsministeren]

At vi så som en sidegevinst samtidig får nogle fremtidige gode handelspartnere, ja, det skal vi da kun tage med og glæde os over, også fordi det kan være med til at styrke den brede folkelige opbakning, som vi jo heldigvis i stigende grad finder i Danmark for en indsats over for Østlandene.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg var lige ved at blive helt paf over udenrigsministeren, for det var slet ikke udenrigsministeren, jeg kritiserede i den sammenhæng, det var nogle andre indlæg i debatten, så undskyld, hvis det kunne opfattes sådan. Det var ikke udenrigsministerens bemærkninger, men nogle af de andre bemærkninger i debatten, som gav mig anledning til den kommentar. Jeg er i øvrigt enig med udenrigsministeren i den vurdering, som han kom med netop nu.

Til hr. Jørgen Estrup vil jeg sige, at gamle fjendebilleder jo må falde, og det bevises vel også af, at jeg er en af dem, der vel nok har forsvaret Øststøtten mest, og jeg var også en af de gamle koldkrigere. Alene den modsætning mellem gamle dage og nu må jo sige et eller andet.

Jeg vil også godt sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg altså ikke pr. definition skal skælde ud på Det Radikale Venstre, som hr. Jørgen Estrup antydede, faktisk er der mange områder, hvor vi arbejder udmærket sammen. Men forskellen på De Radikale og CD er jo altså, at hr. Jørgen Estrup øjensynlig opfatter Øst-Vest-konflikten som den eneste konflikt, der rammer Danmark, og derfor siger, at når den konflikt er bilagt, kan vi godt skære ned på forsvaret.

Andre af os mener, at Danmark i relation til både EF og NATO og som selvstændigt land bestemt har nogle sikkerhedspolitiske interesser, så man ikke bare kan skære ned, fordi et af de sikkerhedspolitiske problemer nu er mindre varmt, end det var før. Det er nok dér, forskellen er: at vi vurderer Øst-Vest-konflikten lavere, end hr. Jørgen Estrup gør. Hr. Jørgen Estrup mener åbenbart, at efter at have løst den konflikt kan Danmark vende tilbage til en god radikal politik fra før den anden verdenskrig.

I øvrigt vil jeg sige til udenrigsministeren som en lille kommentar omkring ulandsstøtten, at ministeren jo kunne starte med at hjælpe lidt til at skaffe penge i den sammenhæng ved at lave om på landevalget. Man kunne jo rejse

spørgsmålet, om ulandshjælp til store lande som Kina og Indien er særlig relevant, og om man ikke i givet fald kunne tage nogle af de penge. De lande, vi er bange for at ramme, er naturligvis de små fattige lande rundt omkring, men om man hjælper Indien eller man hjælper Tjekkoslavakiet, giver ikke mig nogen problemer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil først og fremmest sige til hr. Duetoft, at jeg ikke tror, at forskellen mellem CD og Det Radikale Venstre skal begrundes i, at CD både kan se en Øst-Vest-konflikt og en Syd-Nordkonflikt og Det Radikale Venstre kun kan se Øst-Vest-konflikten. Det tror jeg dog vil være for simpelt og banalt.

Nej, jeg tror snarere, at forskellen ligger i, at vi mener, at Øst-Vest-konflikten har været en meget væsentlig del af begrundelsen for det danske forsvar, sådan som det er i dag, og at vi nu bør omstille os. Der er i hvert fald nogle opgaver, der klart er faldet væk, og så længe vi ikke har påtaget os nye opgaver, er der i hvert fald i forbindelse med nedrustningen i Europa en forsvarsgevinst, som vi kan høste.

Om og i hvilket omfang vi skal påtage os andre opgaver, det må den kommende tid vise. Vi afviser det bestemt ikke, men på forhånd tror jeg nok, sådan som verden udvikler sig i forbindelse med kollektive sikkerhedssystemer, at det bliver billigere end det, vi har kendt hidtil. Men det kan være, vi bør tage den diskussion engang.

Så vil jeg godt sige til spørgsmålet om ulandsbevillingens fredhellighed, som ministeren nu havde oppe, at jeg synes, diskussionen og ministerens bemærkninger viser, at det er væsentligt, at vi tager det op med mellemrum, for det er jo altså ikke længere siden end den 15. november 1990, at Folketinget faktisk vedtog, at ulandsbistanden skulle fastholdes med den stigningstakt, som vi kendte.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi i højere grad får en arbejdsdeling mellem de forskellige opgaver, som vi påtager os som samarbejdspartnere i forhold til andre lande. Jeg synes ikke, de opgaver, vi påtager os i forbindelse med Østeuropa, bør have samme status som ulandsbistanden, for det er helt andre formål på en række områder. På samme måde – og det var det, hr.